

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת תולדות

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

תמצית הדברים

סיפור עבודת יצחק אבינו ע"ה היא סיפור מעשיות של צדיקים קדמונים שחופרים בחשך עומק ים החכמה, לפני שניתנת התורה, באומץ ועוז לגלות ישועת ה' להמתיק מיעוט הלבנה במסירות נפש ממש, להאירה באור שבעתיים ולקשר מידת הדין אל שרשה המתוק. לפתוח פתח מעיין הישועה לגילוי התורה לנפשות ישראל הצמאים אליה. הצדיקים מגלים את האדרת והאמונה והלבוש החדש שנשמות ישראל בכל דור זקוקים לו. וכנגדם בכל דור, כ"אדרת שיער", כקוף בפני אדם, עשו איש שעיר וזרע עמלק ימ"ש. רחמי הצדיק האמת הם עצומים לקרב רחוקים ורשעים ממש, ולהמשיך ע"י זה שלום נפלא בכל העולמות. אבל הקב"ה לא מסכים איתם לקרב את מי שבזו לבכורה. ואנחנו צריכים מאד להזהר כל אחד ואחד מהבזו הזה שעוד מקנן בליבנו. צריך לרוץ אל הצדיק האמת רק בשביל מטרה אחת. לזכות לעבוד את הבורא יתברך שמו. בשביל האמת הניצחית. בשביל נצחון הקדושה. כשאיש ישראל בא אל הצדיק בהכנעה עם כל אדמומית דיני עשו שבו ובלב נשבר רוצה להתקרב לה, זה בחי' מילוי גרונו של תלמידי חכמים ביין שעל ידיהם נעשה פדיון ומתבררת בכורת ישראל. והשמחה של לעתיד מעלה הרגלין בריקוד, אל הדעת ונמתקים כל הדינים. צריך להמתיק ראיית העיניים מהרע עין של עשו, ע"י רוח החיים של הצדיק המאירה לאיש ישראל איך להתפלל בלתי אל ה' לבדו. עי"ז נמתק כל החרון אף ומתגלה רוח אפינו משיח ה' בארץ. צריך לקבל מהצדיק בכל פעם את ערמת יעקב הקדושה, של גלגול הדיבור בהתבודדות, עד שנזכה לעורר האמת לאמיתה להתגלות וימחה ה' בחן ישראל את זכר עמלק ב"ב אמן.

הרחבת הביאור

וענין. ומשהוא מתרחש מתחת לפני השטח. המציאות היא לא כל כך יבשה ולא כל כך מוצקה כמו שהיא נראית משהוא זורם כאן. זה נכון שלפני שיהודי בא להתבונן בענין הים צריך לזכור שהים נכנע למשה רבינו ונבקע וה' יתברך הזכיר לו התנאי שנעשה ביום בריאתו, רק שמה שמתעורר באמת בים בחורף בלילה בגשם בסערה הוא סיפורי גבורת הצדיקים שהלכו בחשך למצוא את ה' יתברך עוד לפני שניתנה התורה בגלוי. זה סיפור

כל אדם מתי שהוא בימי חייו מגיע לשפת הים. אם בגשמי אם ברוחני. בפרט בציור המיוחד של שפת הים בלילה חורפי וגשום. כשהרוחות שורקות ורעש הגלים והקצף מכה בחזקה בחוף והריח והעוצמה והאוויר מעוררים בנפש זכרונות וכיסופים. וכל מיני התנוצצות של סיפורי מעשיות משנים קדמוניות.

הים מעורר מאז ומעולם סקרנות ויותר עמוק מזה. הים מגרה בנפש את קצה הידיעה שיש סודות התורה בכל דבר

רצון תכלית בריאת כל העולמות הרוחניים, המחיים את כל הברואים הנראים ושאינם נראים, משך אור חדש ללב העולם ויצאה הלבנה להאיר על הים ונתחדשה נשמת יצחק אבינו עליו השלום שבעתים.

כמה אנשי דינים וגבורות היו בעולם שהיה בהם ניצוצות קדושה רבים ששייכים להשגת התורה המסותרת בהסתרה שבתוך הסתרה וראויה להתגלות למי שימסור נפשו לה'. אבל עד עתה הם טעו טעות אחר טעות. (אפילו נמרוד הרשע שצד את העולם ומרד במצח נחושה, היה בו ניצוץ קדוש כי בנו אליעזר, עבד אברהם, זכה דוקא להמציא את שידוך יצחק. וכל שכן קין. כי כל מתן תורה היה תלוי בהתקרבות יתרו אל משה. ויתרו כידוע נקרא "קיני" כי הוא גלגול חלק הטוב והקדוש של קין כמובא באר"). ואפילו, להבדיל, אצל נח הצדיק שהיה "איש הא-לקים" בחי' עבודה בדין, לא נכנעו התהומות, וכיסו את העולם. ואמנם יצחק אבינו ע"ה המתיק הדין בשרש. ע"י מסירות נפשו לבורא כפשוטו, לקשור את מידת הדין בעצמה אל התכלית האמיתית שלה. שהיא להסתיר על מנת לגלות ולא בשביל לרחק.

ולא בכדי נאמר כאן "אלה תולדות". כי גם אצל נח נאמר "אלה תולדות". אבל כאן "אלה תולדות יצחק... אברהם הוליד את יצחק" זה חידוש נורא, הולך בעולם להתגלות מדת גבורה שמקושרת לשרשה שבחסד.

ה"חסד לאברהם" מוליד את "פחד יצחק". ומעתה יש פתח לכל הבריאה ובראשם בני ישראל, להעלות את הגבורה ליראה ואת היראה לשרשה שבדעת. וע"י

מסעיר. לא כל אחד מתאים לו ומשעשע לו ענין הסיפור הזה. כמו שלא כל אחד נכנס למים. יש רוב גדול שמגיע לחוף ומתבונן וחושב מגדולת ה' וכו' ומברך ברכה אם לא היה שלושים יום ואולי מתבודד קצת והולכים הלאה. יש גם כאלה שהספיק להם לראות ים בספר ילדים שמספר מנפלאות הבריאה. הכל לטובה והכל טוב והקב"ה תמיד מיטיב עמנו. רק, שיש כאלה שיש להם דחף להכנס למים. תוואי בנפש של סוג גבורה שמרגישים דחף להכנס. ויש כאלה שגם מרגישים שצריך להכנס עד שהרגליים כבר לא אוחזות בקרקע. ויש כאלה שבתוך החושך והגלים שעולים ויורדים לתהומות וכל עליה מספרת על הירידה הנוראה הבאה, ממשיכים עוד ועוד.

יצחק אבינו עליו השלום נכנס לים החכמה עד לשרש הקץ והחשך. השליך את עצמו על ה' יתברך עד הסוף. לא היה אכפת לו אם יחיה או ימות. מסר את עצמו לרצון ה'. ובתוך החשך שאף צדיק לא זכה להכנס בו, בתוך ה"מאין יבוא עזרי" העמוק ביותר, עומק מעיין הישועות, שורש כל בורות המים ומעיינות תהום רבה, נפתח לו והאירה נשמתו הקדושה שכוללת כל נשמות ישראל באור חדש של ישועת ה', שעוד לא היה בעולם. הוא נכנס בתפילת ה' יתברך בעצמו המתפלל על עצמו "הביאו עלי כפרה שמיעטתי את הלבנה". נתכפר המיעוט בשרשו. הגבורה החשוכה וכל הכרישים והלווייתנים והדגים עמדו בהלם בהתעוררות אור היראה המופלג שנמשך ממילוי הלבנה השלם שהאיר פתאום את מעמקי הים ואת כל גליו. בורא כל העולמות בתפילתו על פנים פנימיות קדושת ישראל, שהיא פנים

זה, ההסתרה והלבושים יהפכו את כל הנגלה לאדם, לתורה מתוקה מוסתרת. בחי' "לחם סתרים יונעם". ותתגלה נעימות התורה ויתקיים מאמר שיר השירים "ממתקים וכולו מחמדים". שהם ראשי תיבות מו"ם וסופי תיבות מו"ם, כי ע"י זאת התורה נמתקים כל המומים המונעים את הנעימות, והופכים את כל המניעות ל"אודה לא-ל לבב חוקר ברוך יחד כוכבי בוקר", ראשי תיבות- 'בך חיל בא-ל', כי היא תורת היראה והגבורה בכח החסד שבה, שממנה עז הקדושה לצאת בנעימת הלל לעורר ה' יתברך להפוך הכל לטובה.

ר' ישמעאל כהן גדול שהיה עצום ביראתו ובעוז קדושתו זכה לעלות אל היכלי שירת המלאכים ועוד יותר זכה, לגלות לנו דבר שירתם. ואנחנו אבעבועות עפר בכל שבת אומרים אותו בשבח ושמחה. כל עוז שירתם נמשך בשרשה מעבודת יצחק אבינו ע"ה. כי יצחק אבינו זכה לראות "מקולות מים רבים" כי "אדיר במרום ה'". והם מתחילים את שירתם "האדרת והאמונה לחי העולמים". כי אדיר ה' וזאת האדרת היא לבושו והיא סוד גדול. היא כל סוד התחדשות האמונה באור עבודת גבורת הצדיקים, המחודשים ומאירים את האמונה לבני ישראל בלבוש חדש.

זאת האדרת לבש אליהו הנביא והשליך אותה לעבר אלישע שיבחר, חייך ורצונך או ביטול אלי. איזה גבורה מופלאה היה ביטול אלישע אל אליהו הנביא. איזה גבורה של אליהו שה' אמר לו במערה למשוך אליו את אלישע, ולא השתדל אליהו כלום זולת זריקת האדרת אליו. והרי אליהו היה מוכן למסור נפשו

תמיד לה', נמצא, זאת היתה מסירות נפשו. כמו בענין יצחק. להאמין בהשגחה ולהסתפק במועט מאד ורק להשליך האדרת.

רק שהדרך עוד ארוכה ונזדקק לכל גבורת החשמונאים ולאור נרות החנוכה הקדושים בכל בית מישראל כדי להמתיק את המניעה והטומאה הגדולה שיש בעשו הנולד "כולו אדמוני כאדרת שיער". "כאדרת" דוקא, כף הדמיון, כי זה רק מדמה כקוף בפני אדם ועיקר ההטעה היא על האדמומית והדין, שהצדיקים המופלגים מקשרים אותה אל שרש היחוד שבלובן העליון שאין לו שום גוון. ושם באה אל תכליתה המתוקה והנעימה.

יצחק אבינו כשפרחה נשמתו בזמן העקידה וחזרה אליו מחודשת, פעלה גילוי הסתרות עצום בעולם. אבל נכנס בעיניו העקב של העולם העליון. (שער הפסוקים). באופן שהאירו עיניו בראיה חדשה. כי כל העולם הזה, כולל כל החיות הפנימית שלו שלא נראית ועוד הרבה יותר מכך שאין לו מילים, הוא לבוש שמקבל חיות מרגלי הקדושה.

ורגלי הקדושה יש בהם בחי' עקב. ויש בעקב ימין ושמאל. ובאמת בחי' יצחק שהיא בחי' הנקודה התחתונה דהיינו גילוי הקדושה בעולם הזה, היא גבורה עצומה. כי יש שרוצים לינוק מרגלי הקדושה כידוע ומי שממשיך שפע עד למטה צריך להתמודד עם היונקים. אבל גבורת יצחק עמדה לו והמשיך מאה שערים ואפילו אבימלך נכנע לו. וזכה לנצח בגבורתו בעולם הזה כי הבחירה תלויה בנצחון.

כי ה' יתברך הוא נצחן אמיתי וצדיקיו האמתיים ינצחו בסוף את המלחמה, וראה בהלכות ברכות הראיה ה' על מיעוט

חסד. תורה שנמשכת משרשי אותיות התורה שהם נשמות בני ישראל. ואז בזמן יצחק אבינו עליו השלום עוד לא נתקן בנין הקדושה של י"ב שבטי ישראל היכולים לקבל קדושת התורה הנ"ל. ועוד לא היה התעוררות מלמטה של בנים ותלמידים, שיכולים לזכות את הרב האמת במעשיהם הטובים הנמשכים מדיבוריו הקדושים ומדעתו הנשגבת, להמשיך לבושים קדושים בהתחדשות בכל יום. עד שעקבי עלמא דאתי יתלבשו היטב בלב האנושי המעורבב בבהמיות, ותיכתב התורה הקדושה דוקא על עור הבהמה באותיות לשון הקודש, שמחברות בפלא, חיצוני ופנימי עליון ותחתון שמאל וימין והכל במשקל הנכון כרצונו הנעלם והניסתר יתברך. עדיין לא היה הגילוי הקדוש הזה לתקן רחוקים כל כך, ע"י קדושת התורה.

ועוד שיש רחוקים שאסור לקרובם, כמובא בתורה נ"ט, וזהו משקל המשפט שהיה עדיין נסתר אצל יצחק אבינו ע"ה. כי כשנתלבשו עקבי רגלי עולם העליון בעיניו, כהו עיניו קצת עד שיותר ויותר התקשה לראות תהליך העולם הזה כפי הזמן והמקום והיתה ראייתו מוסבת אל תורת העליונים. והיתה סברתו כי באמת מתוך שרוצה הקב"ה לקבל נחת רוח מקרוצי חומר לכן כל ענין הנסוגים מה' בחי' "כולו סג יחדיו" צריך להיות יקר וחשוב יותר מן יושבי האוהל. והגביר השמאל על הימין. ורצה לברך את הרע. ובאמת השמאל הוא חיצון יותר והימני בתוכו ולקח ראשון ראשון. רק שיש אמת לאמיתה שהיא דרך חדשה שתתגלה בעולם ע"י "תתן אמת ליעקב".

הלבנה אם תרצה. והידיעה על הנצחון האחרון "ותשחק ליום אחרון" בחי' יצחק, היא יקרה מאד לחיזוק הבחירה. ורצה לנצח את הניצחון האמיתי והיקר ביותר לקרב את הריחוק החשוך ביותר, להפוך את המניעה הגדולה ביותר לכלי עצום של חשק, למה שנסתר ונעלם מאד והוא מתוק ויקר מאד.

וראה בתורה ס"ו ענין המניעות והחשק בחי' "לחם סתרים". ולעורר שם את השכל הקדוש שיראו שם את ה' ויכבדו אותו עד שע"י כבוד ה' שיעלה מהמקום הזול הזה המסתיר את היקרות, "כרום זולת לבני אדם", ישלים את היראה וימשך שלום גדול בכל העולמות. כמובא בתורה י"ד שע"י העלאת הכבוד ליראה נמשך שלום הפרטי והכללי והוא יקר מאד. והכבוד בא אל היראה ע"י כי תוציא יקר מזולל". ומי זולל יותר מעשו.

כי המח יכול לדעת מה' אבל עד שהידיעה לא נכנסת בלב באופן של "בכל לבבך" היינו שני חדרי הלב שיקבלו יחד בשלום את מלכות ה', עדיין אין לידיעה תוקף ומשמעות. וכדי להכניע את החדר השמאלי שבלב שבו הדמים העכורים הזולים ומזלזלים ובזים לעבודת הבורא, צריך להמשיך תורה אל כל האברים, באופן שיהיה נמשך קדושת הברית ע"י עצמת המחשבה הקדושה, המתחדשת ומזכירה לכל פעול כי ה' פעלו, וע"י זה יהיה הלב נכנע ומקבל עליונות הצד הימני, וביחד יוכלו להיות כלי לאור הנשמה שבמח עם חושיה וכוחותיה לראות כבוד ה' וליראה אותו. להתפלל לפניו באמת. ולעשות שלום הכללי בכל העולמות. אבל המחשבה הזאת המתקנת את הנפש להיות ענוה צריך בשכילה תורת

וזה ענין סתרי התורה וסתרי הבריאה למה צדיק מופלג כזה נסתר ממנו הידיעה הזאת ונתגלה דוקא אצל בנו יעקב. והיה העולם שומם בענין זה בחי' "והעיר שושן נבוכה", והשושנה הקדושה היא שכינת עוזו יתברך, גילוי פעולת רצונו והתלבשותו בחיצונים, כבר טיכסה עצה ובדרכה הנסתרת יצאה לדרך חדשה. כי העקב הנ"ל הוא בחי' משתה היין והשמחה של לעתיד, רק שמייך יוצא סוד, הוא הפנימיות. וצריך להגביר הפנימי על החיצון והוא סוד היין. כמוכא בתורה מ"א שע"י היין צריך לעלות את הרגלין אל הלב עד שיעשה פדיון. ופדיון הוא חידוש הרצון העליון שבא משרש כל ההתחלות משרש היחוד שממנו נולדים העולמות ויורד לגלות הרצון באמת לאמיתו בחוץ, במקום הכנעת הקליפות. שיעלה נחת רוח חדש לפני ה' ויומשך התחדשות מעשה המשכן מעשה בראשית למעלה ויצא מאת ה' אור חדש ברכה מחודשת שבמעשה הבריאה. שתצא הבריאה בשרשה מהסתרה ויתגלה בפני ה' רצון חדש לגלות בתוך הדינים של הבריאה חסדים חדשים שהיו מסותרים בה.

עד שבא יעקב אבינו ע"ה והביא ליצחק יין מהול במים, וע"י המהילה במים בחי' חסדים נמתק זה הדין והחילוף. ועוד אח"כ שנתברר ליצחק שעשו מכר את הבכורה ואין לו כל ענין בעבודת ה' באמת, שינה את דעתו וברכתו. כי היה בטוח שאל אף רשעותו של עשו, יצליח להמשיך לו עצה ותיקון עד שכל הניצוצות קדושה שצד בפיו יתגברו בכח המחשבה דקדושה בכח "מים עמוקים עצה בלב איש, ואיש תבונות ידלנה" ויעשה עשו כמה מצוות

בפשיטות שמלובשים בהם סתרי תורה, כמו שמוכא בסוף תורה ה' תניינא הנ"ל שע"י עשיית מצוות בפשיטות יכולים לעורר כאלה סתרי תורה עד שהמשפט יעלה מהתהום.

ואולי כך יהיה ניתקן עשו בנו ויהיה מוחו של עשו מנצח נצחון הקדושה ובעקבותיו כל גופו ואיזה שלום נפלא ימשך מזה, כי ממקומו של יצחק והשגתו אין שום נסיגה שאי אפשר לתקן. ובאמת הוא כך. רק זה כח תורתנו הקדושה שאין שכל אנוש יכול לה רק הארת הרצון מאתו יתברך להאיר לב הצדיק אל אמיתת רצונו הפנימי. ורצון ה' איך לתקן הבריאה, שנמשך מרחמי ה' שבראו את כל המניעות, יצא לדרכו אל לב רבקה אמנו הצדקת לגלות אור השכינה באופן אחר.

וראה רחמי הצדיק על הרחוקים והבן כמה אנחנו צריכים להתרחק ממעשה עשו עד הקצה האחרון. ובפרט בענין הזה של לבוא אל הצדיק בשביל לקבל באמת עצה לעבודת ה' ולא שום ענין אחר. וממילא הכל יתקן, ואפילו אם ח"ו לא יראה בעינינו שנתקן, צריך להזהר מלבוא בשביל ענין שהוא לא התקרבות אל הבורא. כי כך הפך את הברכה יצחק אבינו. ע"י שהבין שעשו לא מעונין בעבודת ה' כי מכר את הבכורה. ומי שמוכר את הבכורה אין לו חלק בברכת האבות. ה' ירחמנו ויצילנו.

כי ענין היין הזה שהיפך את מדת הדין, והברכה שנמשכת ממנו כמוכא בתורה הנ"ל מ"א, שהוא בחי' יין המשמח שמביא לריקוד דקדושה ומעלה הרגלין אל הלב בחי' הלב נושא את רגליו, הוא ענין עמוק מאד ואנחנו צרכים לשים מאד לב אליו. כי אמרו חז"ל כל "הממלא

ההצלחה האמיתית שלך וממילא הכל יסתדר ברצון ה'.

הנחש הארור טימא את חוה ע"י שבדיבוריו פגם בעיניה עד שהעץ נראה לה מפתה ופריו מתוק יותר מציווי ה'. ולא ברצונה ומעצמה אלא הנחש הארור בדיבוריו בילבל אצלה את האמת והפך את מאמרי ה' ואת אותיות התורה לצרופים אחרים. וצריך להמתיק פגם העיניים הזה. וכל עוד לא נמתקו העיניים בשרשם ע"י מעשים טובים בעולם הזה ויש עדיין אחיזת הרע עין, צריך להזהר עם הברכות. כי "טוב עין הוא יבורך". "אשרי שא-ל יעקב בעזרו שברו על ה' א-לוקיו השומר אמת לעולם". הצדיק האמת נכלל בה' עד כדי כך, בכח חידושו של עבודת יעקב אבינו ע"ה, עד שהוא נקרא א-ל. וצריך לבוא אליו כדי שיתקן לנו את העיניים כדי שנתפלל רק לה' לבדו ולא להיות נצרך ותלוי בבריות כלל. עי"ז נמתק העשן מהעיניים ומתגלה אור משיח צדקנו ורוחו הקדושה והפלאית ממלאת את הלב בבחי' "פי שניים", שהוא רוחו של אלישע לפעול ניסים בתפלתו, וזו הדרך להכניע הרשעה. כי את עשו וכל הרשעה היוצאת ממנו קליפת עמלק ימ"ש וכל שונאי ישראל, צריך להכניע ע"י התגלות האמת לאמיתה של לעתיד בעולם הזה, (הכל מובא בתורה ס"ו הנ"ל), וע"י הדיבור הקדוש המלא חשק היוצא מגילוי האמת לאמיתו "תתן אמת ליעקב", שהופך כל הרקיעים וכל העולמות להיות עוזרים ותומכים לישראל בפקודת "מלך עוזר ומושיע ומגן", מתגלה כח הגואל שיבוא ב"ב לציון.

צריך חכמה גדולה וערמה, להפיל הרשעה בדרך האמת דרך ה'. כי צריך

גרונם של תלמידי חכמים יין כאילו הקריב תמידים". ומבאר רבינו בתורה מ"ט אות ז' שלב הצדיק הוא נקי והוא חלל שפנוי לרצון ה' יתברך כל כך עד שנעשה בו מעשה בראשית. ובכח הנחת רוח שיש לה' יתברך מלב הצדיק הוא מחדש ב"טובו" בכל יום מעשה בראשית. ובתורה מ"א הנ"ל מובא שהצדיק בעל הלב הנקי והטהור הזה יכול לשים ידיו על ממון, עד שהממון שכל העולם כרוך אחריו באש זרה ועובד לו עבודה זרה, יהפך ל-"ווי העמודים וחישוקיהם כסף". ויעשה ממנו פדיון. היינו שהאש של הממון משרשה העליון תהפך לאש של חשק וכיסופים לה' עד שהלב היהודי מתמלא בשכל חדש משמח והרגליים מתרוממים בריקוד חדש של חשק קדוש, עד שנמתקים הברכיים בחיבור הרגלין אל הלב והעקב והופכים לבכורה ולברכה ומתגלים הברכות שקיבל יעקב מיצחק ומתבררת הבכורה של ישראל מחדש.

רוץ אחי רוץ אל הצדיק הזה. אל תחשה רגע. כל מה שאתה מחפש וחושק בסתר נעימות ליבך הפנימי באמת, תקבל אצלו. הוא מהפך אותך מבפנים ומבחוץ. הוא יהפך את כל העולם. אתה בשבילו יין טוב ומשמח. מלא גרונו בכל הוויתך עורר אותו להתפלל עליך לפעול לתיקונך הנצחי. לך אליו והתחנן לו ותפול לפני רגליו על ציונו הקדוש ובכל עת. ואפילו אם היית אצלו כבר כמה וכמה פעמים. רוץ שוב והבא לו את ליבך ומהול יין ליבך במי החסד של הנקודה הטובה ועורר לב הצדיק לגלות מחדש אור הגנוז של שרש נפשך. הרבה בהתבודדות ובפרט על ציונו הקדוש עד שיכניס בך השמחה האמיתית הקדושה ולבך ישא אותך אל

להכניע אותה מתוך הבירור שבתוך ליבנו. וזה בחי' "אני חכמה שכנת ערמה". כי הנחש היה ערום מכל חית השדה. והכנעתו ע"י ערמה דקדושה. וזה בחי' "ויעקבני" שתרגם אונקלוס "וחכמני". כמובא בתורה א'. כי צריך חכמה גדולה, שבעולם הזה היא נקראת ערמה, להמתיק הרע שבלב, בלב נשבר בלתי לה' לבדו, בכח הארת הצדיק האמת שמכניס דיבורים וקולות של תפילה אל לב איש ישראל הבא אליו ורוצה את תיקונו. כי עיקר התיקון ע"י הדיבור אל ה' ובדיבור יצא הדעת ויתבררו האותיות מחדש בצירופיהם הטובים והחכמה תנצח. ותיכנע עורלת הלב ויפול עשו עמלק שדוד.

והדיבור הוא פלא הוא מושך את עצמו בעצמו הן בלשון הקודש והן בלשון שפת אם שהיא לשון תרגום. כי הדיבור הוא כמו אם ההולכת עם בנה אפילו למקומות מטונפים ומזכיר לו שם תמיד את ה' יתברך. רק פתח את פיך בכל לשון ותתחיל לדבר אליו ממש. הדיבור כבר יוביל אותך. "שמע ישראל", שמע מה שאתה מוציא בשפתיך לפניו יתברך,

והשמיעה בעצמה תגלגל את הדיבור בפוך. ומגלים לכל אחד פלאים נוראים. כי יש צדיק כזה, כמובא בסיפור הי"ג מסיפורי מעשיות, שיש לו צואר עקום והוא משליך קולות. והוא יכול להשליך לך דיבורים שאתה לא חולם. והם יפעלו פעולות נצחיות נוראות. רק "פתח פיך ואמלאהו". וע"י אלא הדיבורים הנמשכים לאדם כשהוא שופך שיחו וליבו לפניו יתברך באמת ועושה את כל הדרך שצריך לעשות לפעמים, לשבור כל המניעות מעל הדיבור ולהתחזק לדבר עוד מילה ועוד מילה ולהקשיב לדיבור ולרחם על עצמו ולמצוא בעצמו נקודות טובות ולהתחנן לה' ולשים את עיניו בתוך דרכיו, ובכל זה מעוררים למעלה את ידי הקדושה לחתוך קצבת חיים לכל חי ולהחיות הנשמה באור פני מלך חיים. ולהשביע לכל חי רצון. עד שיתביישו כל החולקים והמתנגדים הן בפנים והן בחוץ ותתייבש הרשעה ותהיה חריבה ולא ישאר ממנה זכר. כי ימחה ה' דמעה מעל כל לב וימחה את זכר עמלק ויאיר שמו השלם בכל פה ויגלה פאר הצדיקים לשמחה אין קץ ותרועת מלך מכל אפסי ארץ ב"ב אמן.